

John Vinther (KF):

Jeg vil godt sådan måske lidt utraditionelt starte med konklusionen, og konklusionen er, at Det Konservative Folkeparti kan støtte begge de to lovforslag, vi her behandler. Det kan godt være, at der undervejs under udvalgsbehandlingen vil komme nogle små ting, som vi mener skal ændres. Det kan jeg allerede godt nu varsle, at det er der, men det store billede er, at vi er enige i lovforslagenes intentioner, og vi kan støtte dem.

Vi er slet ikke i tvivl om, at det skaber en enorm utryghed hos de omkringboende, når de kan konstatere, at et lokale i en ejendom huser en såkaldt hashklub. Det er altså ikke rart at være nabo til sådan en størrelse med alt, hvad deraf følger.

Der skal såmænd nok være dem, der mener, at hashklubber er noget forholdsvis uskyldigt noget. Det er det efter vores opfattelse bestemt ikke. Det er slemt nok i sig selv, at de findes. Men forholdet er jo det, at disse hashklubber ofte trækker en hale af grovere kriminalitet med sig, og i bemærkningerne nævnes det også, at det er politiets erfaring, at der i flere af hashklubberne foregår organiseret narkohandel og handel med tyvekoster. Det kan vi naturligvis ikke acceptere. Det skal bekæmpes.

Vi er heller ikke i tvivl om, at den eksisterende lovgivning ikke er tilstrækkelig. Politiet kan stresse hashklubberne, men de kan med den eksisterende lovgivning ikke lukke dem. Og at politiet kan stresse hashklubberne er nu i øvrigt også en sandhed med modifikationer. Nogle af disse steder drives så professionelt og med brug af moderne teknologi og overvågningsudstyr, at man udmærket godt ved, hvornår politiet kommer, og derfor er den eksisterende lovgivning altså ikke nok. Der skal noget ekstra til.

Vi er af den opfattelse, at de to forslag, vi her behandler, indeholder de redskaber, der skal til. Det er også vores opfattelse, at de vilkår, som skal være opfyldt, før man kan gøre brug af det, danner en god balance. Det er ikke værktøjer, der kan bruges i tide og utide. Der skal noget til, for at man kan anvende dem, og det finder vi er helt rimeligt.

Måske skal der i nogle situationer ligefrem for meget til. Således er det en forudsætning for, at forbud kan udstedes, at politiet forinden har givet en advarsel. Jeg er for så vidt slet ikke uenig i, at det naturligvis er sådan, det skal gøres i et retssamfund, men jeg savner i bemærkningerne til lovtæksten en retningspil om, hvad indholdet i en sådan advarsel skal være, og særligt – og det

er det væsentlige i denne sammenhæng – hvor lang tid før, en sådan advarsel skal gives, inden man kan skride til forbudet. Det skulle jo nødt blive sådan, at advarslen kommer til at virke som en unødigt forsinkelse. Det må vi have opklaret, om ikke i dag så undervejs i udvalgsbehandlingen.

En anden ting, der heller ikke står lysende klart, er systemet omkring prøvelsesadgangen. Misforstå mig ikke. Selvfølgelig skal den person, over for hvem et forbud er udstedt, have adgang til at kræve forholdet forelagt for en domstolsprøvelse. Det er helt naturligt, og det er jo sådan set også ret udførligt beskrevet i bemærkningerne til L 234. Men man fortsætter så med at slå fast, at forholdet også kan påklages til Justitsministeriet, altså at der kan ske en administrativ rekurs.

Jeg er fuldt bekendt med reglerne om administrativ rekurs, og jeg ved også godt, at det almindelige retsprincip er, at administrativ rekurs skal være udtømt, før man kan gå til domstolene. Men uklarheden opstår ved, at der i dette lovforslag jo netop udtrykkeligt gives en hjemmel til domstolsprøvelsen. Hvorfor så bemærkningerne om administrativ rekurs?

Hvis det skal forstås således, at lovforslaget giver hjemmel til domstolsprøvelsen, uden at den administrative rekurs skal være udtømt, hvorfor så have bemærkningerne? Det virker for at sige det ligeud lidt bøvl og unødvendigt. Hvis det derimod skal forstås således, at den administrative rekursmulighed skal være udtømt, ja, så kan det sådan set nok godt være en logisk følge af almindelige retsprincipper, men så burde det vel også fremgå lidt klarere af loven. Også det mener jeg skal uddybes under udvalgsbehandlingen.

Der er altså en række uklarheder i lovforslaget, også flere end dem, jeg har nævnt her, og det skal vi naturligvis have dyrket. Men det ændrer altså ikke ved det grundlæggende, nemlig at Det Konservative Folkeparti er meget positivt indstillet over for lovforslaget.

Så er der boligministerens forslag, og boligministeren kan sidde roligt i stolen, Det Konservative Folkeparti skal nok støtte forslaget, men jeg kan altså ikke lade være med at sige, at der er usædvanlig meget luft i det forslag. Forslaget indeholder jo reelt kun to elementer, nemlig at man præciserer, at overtrædelsen af sådan et forbud er en ophævelsesgrund, og en nyskabelse, nemlig den, at en udlejer rent faktisk ved lov på-